

ται ἐκ τῶν οἰκιδίων ἢ μᾶλλον τῶν χιτωνίσκων θαλασίου ἐντόμου γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα κοράλλιον, ἐκ αὐτὰδὲ τὰ στέγη εὐρέθη εἰς μέγα βάθος ἀνθρώπινη χεὶρ ἦν ὁκαθηγητῆς καὶ φυσιολόγος Ἀγασσιζ ὑπέλαβισε τεθαμμένην τοῦλάχιστον πρὸ δέκα χιλιάδων ἐτῶν καὶ σημειώσατε ὅτι ὁ Κ. Ἀγασσιζ ἦτον εἰς ἐξ ἐκείνων οἵτινες κατεγίνοντο σπουδάζοντες πῶς νὰ καταδείξωσι τὴν Ἐπιστήμην ἐν πλήρει ἀρμονίᾳ μετὰ τῶν Γραφῶν. Ἀλλ' ἔχομεν καὶ ἄλλο τι ἔτι θαυμαστότερον. Ἐπὶ τῆς δέσεως τοῦ νομοῦ της Νέας Ὀρλεάνης ἐπεχείρησαν ποτὲ διώρυξιν Ἀρτεσιανοῦ φρέατος, ἐνθα τέσσαρα ὁλοσχερῇ κυπαρίσου δένδρα ἀνεκαλύφθησαν, ἐν ὑπὸ τὸ ἄλλο, καὶ ὑπὸ τὸ τελευταῖον εὐρέθη ἀνθρώπινον κρανίον ὑπολογισθὲν ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ἀγασσιζ ὅτι θά ἔζη πρὸ εἴκοσι τεσσάρων καὶ εἴκοσι ἐπτὰ χιλιάδων ἐτῶν.

Κατόπιν τούτου ἔχομεν τὴν ἀξιόλογον ἀποκάλυψιν τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ Μαριέτ-βέη διαρκουσῶν τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἐρευνῶν ἐπὶ τοῦ Δέλτα τοῦ Νείλου. Ἐπτὰ διάφορα φρέατα ἢ σύριγγες ἀνωρύχθησαν ἐπὶ τοῦ Δέλτα, ὅταν εἰς βάθος εἴκοσι ἐπτὰ ποδῶν εὐρέθησαν λίθινα ἐργαλεῖα καλυφθέντα, ὡς γινώσκετε, ἀπὸ τὰς ἐπικλείστας ὕλας τοῦ Νείλου ἐν καιρῷ τῶν ἐτησίων πλημμυρῶν, ὑπολογίζοντες δὲ τὴν καταλειπομένην ἐτησίαν ὑποστάθμην τοῦ Νείλου εἰς μικρόν τι κλάσμα ἐνὸς δακτύλου ἰλῦος κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἐπιφανεστέρου τῶν γεωλόγων Σήρ Κ. Λάϋελ, τὰ ἐργαλεῖα ταῦτα πρέπει νὰ ἐτάφησαν πρὸ τριάντα χιλιάδων ἐτῶν.

Οἱ ὑπολογισμοὶ οὗτοι εἰσὶ βεβαίως ἐκπληκτικώτατοι, ἀλλ' ὀφείλομεν ἤδη νὰ μεταβῶμεν εἰς ἄλλην ἐποχὴν, σφ/ε